

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrecate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond

Conflictul.

Sibiu, 15 Novembre n.

S'a terminat conflictul franco-turc, așa cum se termină toate operetele franceze: în mijlocul unei comicării provocătoare de ris. Se zice că Sultanul a cedat la toate cererile guvernului francez, atât în privința capitalelor franceze, băgate în docurile și cheiurile din Constantinopol, cât și cu privire la celelalte pretensiuni reclamate de interesele Franciei; și în urmarea asigurărilor date, că promisiunile făcute din partea Sultanului vor fi și *implinite*, — escadra franceză și-a împachetat stégurile și pe aceeași cale pe care a venit, a plecat din *Mitilene*.

Natural, că în cercurile politice aplanarea conflictului, care putea să iee dimensiuni amenințătoare pentru pacea europeană, a făcut impresiunea cea mai bună, ear' diplomații resușă mai ușor decât știu, că au scăpat de nou de primejdia de a le fi pusă la probă — *iscusimfa*.

Cea mai mulțămită cu modul cum s'a aplanat conflictul este Rusia, a cărei presă oficioasă laudă și ridică până la cerul tactul, prudența și înțelepciunea cu care Franca a procedat pentru a primi satisfacție deplină de la Turcia, pe care a și primit-o, fără a se clătina, fie cât de puțin, și a se mișca din loc *pacea generală*, atât de necesară pentru popórele Europei și atât de mult dorită de popórele Europei.

Rusia are motiv să fie mulțămită cu acest mod de sdrângănire de arme din partea Franciei; pentru-că deși aliate și surori de arme, în chestii referitoare la popórele din Balcani statele aceste două sunt, sau cel puțin de astădată au fost *rivale*.

Negreșit că Rusiei, care de mult se consideră și e considerată de apărătoarea și protectora popórelor asupra din Orient, nu i-a fost plăcută știrea, că aliata ei, Franca, cere de la Sultan să-i acorde dreptul de a exercia protectoratul asupra popórelor creștine din Orient, ea, care nici nu e de o

lege cu popórele din Orient. Și e mai mult ca sigur, că un astfel de protectorat, dacă s'ar fi dat Franciei, se lovea în mod evident de interesele Rusiei, și aducea pe cele două state aliate în stare de dușmănie, și pôte și la ciocnire formală. De aceea, se crede, că prea curând depărtare a escadrei franceze din porturile insulei Mitilene s'a făcut și în urma unei sincere și neîndoioșe clarificări, făcute din partea Rusiei, că dacă e vorba de protectorat asupra popórelor din Orient, acela numai ei pôte să-i revină, pe baza — trecutului.

Destul, că Franca și-a retras flota din apele Turciei, fără a mai insista pe lângă recunoșterea protectoratului cerut asupra popórelor creștine, supuse stăpânirii turcesci, și fără a insista pe lângă ameliorarea sortii de nesuferit a Armenilor, Macedonenilor, etc., popóre asupra și maltratate în toate formele, de îndreptățiri și neîndreptățiri.

Și aici e comicării, — aici e desamăgirea. Pentru-că guvernul francez se lauda la început, că va lua în mână chestia Armenilor, chestia Macedoniei, a Turcilor tineri, și altele și altele, tot chestii ardetore pentru cei-ce trebuie să suferă din cauza neresolvării lor, — și totă lumea se aștepta, că Franca cea nobilă și generoasă, cea iubitoare de libertate, va face acum să se pună capăt suferințelor acestor popóre nevinovate creștine din Orient, silind pe Sultanul să se plece în fața stégului libertății, împlântat din partea Franciei pe insula Mitilene, și să se plece înainte de a-l împlânta Franca și pe altă redută, și în mod mai simțitoriu pentru sublima Pórtă. Și în cele din urmă se dovedește, că despre toate acestea nici vorbă nu s'a făcut cătră Sultanul, și că guvernul francez a fost bun bucuros că și-a vedut asigurate miliónele împrumutate, după ce a și dat vânt pânzelor ca să-i ducă corăbiile a casă.

Curată operetă franceză, care ar merita furtună de aplause, dacă nu ne-am gândi la nefericitele popóre din Balcani, cari earăși au rămas acolo unde se aflau, ba chiar mai rău, pentru-că

li-s'a luat acum și raza de speranță pe care au fost pus' o în Franca. E'e nu vor aplauda, ci vor plânge și vor blăstema pe cei-ce pot să le ajute și nu le ajută.

Adresa dietei ungare.

Eri, Joi, s'a început în dieta ungară discuția asupra proiectului de adresă, care este a se înainta Monarhului drept răspuns la mesajul de tron rostit cu ocaziunea deschiderii actualei sesiuni parlamentare.

Proiectul de adresă a fost depus pe masa dietei încă în ședința de Luni, și e compus de o comisiune aleasă în scopul acesta din partea și din sinul majorității parlamentare, prin urmare e adresa partidului guvernamental.

Afară de proiectul acesta, care e o simplă parafrazare a mesajului de tron, vor depune pe masa dietei, în decursul discuției, și celelalte partide reprezentate în dietă câte un proiect de adresă, căutând fie-care din ele să-și precizeze bine în proiect punctul de mănecare și politica pe care o urmăresce.

Vor înainta un proiect de adresă separat și cei cinci deputați *naționali* din parlamentul ungar, și proiectul acesta va sta mai aproape de noi, pentru-că în el vor fi bine precisate și motivate toate drepturile legale ale naționalităților nemagiare din patrie.

Deocamdată nu cunoștem de cât proiectul majorității parlamentare, din care scótem următorul extras:

Adresa mulțamesce Monarhului pentru încrederea ce o are în parlament, și promite, că dieta va răspunde prin manifestarea unei voințe serioase și a unui zel neadormit. Accentuarea ridicării *bunastării materiale* în mesaj, e liniștitore pentru țera. Stăruie asupra legării *pactului economic*, ca necesar pentru Ungaria și pentru Austria. Tot așa de necesară e și stabilirea de nou a *tarifului vamal* între statele dualiste. Cu privire la chestiunea *convențiilor comerciale*, adresa își exprimă părerea,

că raporturile de alianță cu statele străine vor rămâne nealterate. Tot așa crede adresa, că *pactul financiar cu Croația-Slavonia* va fi legat pe baza dreptății și echității. Stabilirea *contingentului de recruți* adresa o așteaptă cu multă interesare. Adresa promite apoi, că parlamentul se va ocupa cu *îmbunătățirea administrației*, cu reformarea sistemului *contribuțiilor directe*, și cu proiectele de lege, atinse în mesajul de tron, ca necesare pe terenul *justiției* și al *instrucțiunii publice*.

Referitor la autonomia bisericii *catolice* adresa zice, că la deslegarea acestei chestiuni se vor lua în considerare, de-oparte principiul egalei îndreptățiri a confesiunilor, de altă parte drepturile ce le are statul în general față cu toate bisericile, în special față cu biserica *catolică*, și cari drepturi izvoresc din eseriarea constituțională a supremului patronat.

Adresa crede, că cestiunea îmbunătățirii situațiunii materiale și morale a *funcționarilor de stat* nu se pôte rezolva de odată, guvernul însă va începe cât mai curând opera lui salutară și satisfacerea *gradată* a dreptelor pretensiuni.

În fine adresa exprimă recunoștința pentru tonul cald al mesajului și pentru grația, cu care Majestatea Sa amintesc despre *„trecutul națiunii”*, și încheie implorând binecuvântarea ceriului asupra Majestății Sale.

O carte românescă.

București, 29 Octobre v.

O minunată carte a apărut zilele din urmă în capitală. E vorba de *„România Pitorăscă”* a dlui *Al. Vlahuță*, — pétra cea mai strălucitoare de pe coróna literară a autorului, — un mărgăritar fără părechie în istoria literaturii române.

În cele 55 de capitole autorul ne plimbă de-alungul străvechiului Danubiu, căruia i consacră câteva pagini înălțătoare, și cu o nespusă măiestrie ne arată toate minunățiile și frumșețile ce

FOIȘORĂ

Pictura în biserică.

În București a fost rezidită și pictată de nou frumoasă și monumentală biserică gror. română din piața *Amzei*.*) Asupra picturii, executată în această biserică de o adevărată frumșeță arhitectonică, — a scris domnul *D. Stănescu*, profesor de religie la liceul *Mateiu-Basarab*, un articol foarte instructiv în *„Școla și Biserica”* din București, — articol, din care multe se pot învăța. Credem deci că facem bun serviciu cetitorilor nostri reproducându-l în întregime, după cum urmază:

„Biserica *Amza* din Capitală (București) rezidită de curând din temelie, este de sigur una din cele mai frumoase și solide construcțiuni, ce s'au făcut în timpul din urmă. Autorul planului și executóru lucrării au dreptul să se simtă fericiți pentru terminarea unei lucrări așa de mărețe. Căci în adevăr biserică *Amza* este și va rămâne un monument arhitectonic.

Nu tot această impresie pot să am însăși și asupra picturii, ce acum se execută. Par-

*) Acum biserică e și sfințită deja. *Red.*

tea cea mai mare și mai interesantă este terminată și deci socotesc, că este timpul a ne pute rosti în cunoștință de cauză asupra valórei acestei lucrări, ce o așteptăm cu o vie nerăbdare. Acum în lucru sunt părțile cele de la ușă, din colțuri retrase și mai întunecate și deci pot fi tăcute, cum desigur nici antreprenorul picturii nu le va da mai multă atenție de cât tablourilor principale, ce se află în față.

Știu că, în urmă cu mai multe luni, a fost o violentă discuție prin presă dacă se se dee ori nu pictura d-lui Marcheti, discuție ce ne-a lăsat cu totul rece, până la începutul lui Septembrie, când vizitând lucrările de la biserică *Amza* mi-am zis: *criticii au avut dreptate*.

Găsesc că lucrarea este cu desăvârșire slabă și lipsită de talent; că după atâtea laude, ce i-se aduseseră, am constatat că la *pomul lădat se nu te duci cu sacul*, și că în cazul de față se adusesse din vreme prea multă laudă. Nu am onóre să cunosc pe dl Marcheti și deci persóna sa îmi rămâne cu totul indiferentă; țin însă pentru dragostea de biserică și artă să aduc la cunoștința celor de sus mui multe greșeli, ce am găsit, spre a se putea aduce îndreptările trebuincioase înainte de sfințire.

Lăsat lucrul așa cum este îmi face impresia unei statue foarte frumos lucrată, dar îmbrăcată în trențe.

În lucrarea de față găsim greșeli:

- contra sfintei scripturi, și contra tradițiunii;
- greșeli contra adevărului natural;
- lipsa de colorit, perspectivă și de ori-ce concepție artistică.

Dar' să trecem la fapte.

a) *Greșeli contra sf. scripturi și tradițiunii.* — În partea din mijlocul bisericii (în naos) pe zidul din drépta, sus, deasupra ferestrelor e pictată scena Nascerii Domnului, care a avut loc în Orașul Vitleem, cu prilejiul numărătoareii poporului, ordonate de August împératul Romei. Vom vorbi mai la vale de valórea artistică a tabloului; atât trebuie spus aici, că autorul face greșală contra sfintei scripturi, dărúind Domnului, să se culce, un scriptaș de bambus, pe când evangeliștii susțin că Domnul a fost culcat într'o esle de vite: „și *l'a înfașat și l-a culcat în esle pentru-că ei nu aveau loc în ospătărie*.” (vezi Luca Cap. 2, v. 7).

După tradiție Domnul nostru este aréat, și însași pictura bisericii noastre îl reprezintă astfel, cu o figură blândă, pe a cărui față e

intipărită răbdare, clementă și mai pe sus de toate ceva dumnezeesc, ce nu întâlnesci la ómeni.

Péru l seu e lung și buclat, cu cărare la mijloc, barba lungă desfăcută în două jumătăți. Peste tot însă domnul Iisus al d-lui Marcheti se presintă cu barba și péru l scurt, cu o figură puțin interesantă și nimic deosebit, ce să-l distingă de restul ce-l înconjură.

b) *Greșeli contra adevărului natural.* O foarte mare eróre mai găseșc în scena Nascerei Domnului: Pruncul Iisus (rog să nu se piardă din vedere că se reprezintă ziua nascerei D-lui) este de așa estraordinară mărime corporală, că represintă aproape jumătatea corpului Maicii Domnului, ceea-ce este o imposibilitate fizică.

De asemenea găseșc o imposibilitate fizică în obiceiul d-lui Marcheti de a smoli colórea feței sfinților pictați. Nu au nici unul o colóre omenească, ci măști cu ape de mohair. Nu e chestia aici de tendința artei bizantine, care să arete în genere pe sfinți slabi, căci nu de această e vorba. Ași concede să fie sfinții și slabi; dar' să nu aibă chip omenesc, asta nu se pôte admite. În picturile bisericii *Amza* toți sfinții ne apar cu fețele smolite, tatuati ca sélbaticii, și suntem cei întăiu cari

se desfășură pe țărmul marelui fluviu, de la „Porțile de fer“ până la revărsarea lui în mare. Străbate apoi cu noi imbelșugatele câmpii ale Munteniei și înviorătoarele ținuturi ale Moldovei, făcându-ne să ne urcăm până în mărețele culmi ale Carpaților, spre a admira de aici totă splendoarea și bogățiile de tot felul, cu cari Dumnezeu a învrednicit pământul ce l'a dat de moștenire neamului românesc.

În totă această nespuse de frumoasă și de interesantă călătorie autorul face să treacă pe dinaintea ochilor noștri un șir nesfârșit de tablouri, unele mai frumoase de cât altele, și se opresce cu noi la toate ruinele și monumentele de cari este legată vr'o amintire istorică, spre a evoca din adâncul vremilor întâmplările triste sau glorioase, cari le fac scumpe inimii noastre.

Intr'o limbă bogată, dulce și melodișă, autorul ne face să vedem aveau munții cu isvoarele, codrii cu poenile, delurile și văile unde răsună mișcătoarea noastră doină, mănăstirile și satele și orașele cu trecutul lor mândru sau dureros.

Iată de pildă cât de înălțător și în același timp nespuse de duios descrie el munții țării noastre și rolul mare ce l'au avut ei în istoria neamului. . . . „În munții acestia s'a încheiat tăria și unitatea neamului românesc. Ei au fost ocrotirea și scăparea noastră în zilele de grăză, cetatea sfântă în care s'au păstrat așa de curate credințele și limba și datinele poporului nostru. În locurile acestea tănuite, pe veci îngrădite de străjile Carpaților, plutesc um'orele strămoșilor noștri de nainte de descălecatore. Aici în șoptitul isvoarelor și în frământul codrilor a răsunat pentru întâia-ori frumoasa noastră doină — și nu e părere, nici plaiu de care să nu fie legată o amintire scumpă sufletului nostru, nu e vârf de munte, în tot cuprinsul acesta, care să nu-și aibă povestea sau cântecul lui.“

Totă cartea respiră un aer de înviorare, de încredere, de speranță și de adâncă mândrie națională. Ca dintr'un basm răsărit din această pânză așa de măiestru țesută, figurile legendare ale voievozilor noștri, cu întregul cortegiu de fapte nemuritoare de cari e legat numele lor, și ce inimă ar fi aceea, care să nu se înduioșeze până la lacrimi cetind paginile de o frumusețe divină, închinată: „Călugărenilor“, Munților și Cetății Neamului, întristatei Bucovine, Văii Prutului, și culminând în capitolul final: „Țara. Poporul.“

În adevăr, în ce limbă s'a scris vre-odată ceva mai frumos, mai mândru și mai înălțător decât rîndurile următoare, în cari poetul își resumă impresiile și amintirile ce i-au rămas din

se protestăm contra unei asemenea denaturări. Mulți dintr'ei sfinți și mai ales dintr'ei dascăli mari ai bisericii, erau de un exterior interesant și apreciabil ca frumusețe. Ți-se sguade nervii la vederea acestor figuri schilodite, căci, e în genere o falsificare a adevărului și a chipului omenesc dăruit omului de Dumnezeu. Nu dau nici un exemplu, pentru că toate figurile sunt astfel maltratate. Asemenea găsim de remarcat obiceiul lucrătorului de a face tuturor sfinților niște gigantice mustăți și așa de rău așezate, că par' a fi niște funii atârinate de buze. Acest lucru nu este o greșală izolată și singulară spre a fi trecută cu vederea, ci se întîmplă iarăși peste tot.

Tot așa de nenatural găsim obiceiul d-lui Marchetti de a umple goluri cu capete de sfinți puse în câte un buchet de flori. Știu că mi-s'ar pute răspunde, că acest obicei este fructul unei anumite epoci, dar' din punct de vedere al artei și al frumosului, ce trebuie să domnească într'o lucrare de așa natură, sunt indiferente și epocile și timpurile, numai arta să fie. Arta n'are patrie nici epocă.

Pentru noi ortodoxii trebuie, se înțelege, ca arta să fie ortodoxă. (Va urma.)

glorioasă-i călătorie! „Dar' ceea ce se ridică mai luminos și mai sfânt în mijlocul amintirilor mele, podoba cea mai alasă și mai mândră într' podobele țării, este poporul românesc. În sufletu-i larg, nespuse de duios, lămurit în focul atâtor suferințe, am găsit isvorul curat al frumóselor lui cântece și tot înțelesul istoric al trăinicieii și stăruinței noastre pe acest pământ. În marea lui putere de muncă, de luptă și de răbdare, în mintea lui tréză și în inima lui caldă, am găsit sprijinul speranțelor noastre și deslegarea înaltei chiamări a neamului nostru. — Il urmăresc cu gândul de alungul veacurilor, îl ved cu peptul desvelit în zlotă și în bătălii, muncind, ca să plătiască dările țării, lupând, ca să-și apere pământul, cădând și ridicându-se iar, murind în șes și renăscând în munți, pururea tiner, pururea mândru, cu toate nevoile ce au dat să-l răpue și mă întreb: ce popor a avut pe lume o sorțe mai aprigă și mai sbuciumată, ce neam de oameni a stat mai viteț și mai întreg în fața atâtor dureri!

„Unde ar fi ajuns el astăzi, dac'ar fi fost lăsat în pace!“

Cartea dlui Vlahuță este nu numai o delicioasă operă literară, ci e o carte sfântă, o adevărată evanghelie dată la timp în urma scepticeii noastre generațiuni lipsită cu totul de idealuri, spre a se însufleși și a învăța din ea dragostea și simțul de jertfă către neam și către țară.

Prin această scriere clasică, — de un înalt înțeles moral și patriotic, în care se străved la fie-care pas sufletul ales al autorului și inima lui largă — dl Alexandru Vlahuță și-a ridicat pentru posteritate un monument mai strălucit, — mai durabil decât cel pe care îl vor pute da bronzul sau marmora.

Fidelio.

Din România.

Ciuma la Odesa. Direcția serviciului sanitar superior din Bucuresci a primit Marți s'era târziu înștiințarea că în portul rusesc Odesa s'au constatat patru cazuri de ciumă.

În urma aprobării d-lui ministru de interne s'a dat imediat ordin telegrafic, ca la Sulina să se pună o carantină de șese zile pentru proveniențele din Odesa, ear' la Ungheii să fie supuse la vizită medicală și la desinfecare persoanele și bagajele venite din Odesa.

Aniversarea morții lui Mihai Viteazul. Comitetul executiv al ligei culturale din Bucuresci a trimis presidenților tuturor societăților din Capitala României următoarea circulară:

Comitetul central executiv al ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor hotărând să comemoreze în capitală tricentenarul morții marelui domn Mihai Viteazul, cu ocaziunea de 8 Novembre (sf. Mihail), a crezut că corespunde dorinței d-v. cum și a tuturor membrilor cari constituiesc societatea ce conduceți, invitându-ve să binevoiti a lua parte oficial și în număr cât se poate mai mare la solemnitatea noastră patriotică și care în același timp este a tuturor Românilor.

În cazul că societatea d-v. aderă la această serbare românească, vă rugăm să ne avisați d'n timp, pentru-ca să vă putem indica locul de onore ce veți ocupa într' celelalte societăți participante la serviciul divin ce se va oficia la biserica Mihai Vodă, la orele 9 și jum. a. m.

În s'era aceleiași zile la orele 8 și jum. dl profesor universitar Dimitrie Onciul va ține o conferență asupra lui Mihai Viteazul, la Ateneul Român.

Suntem siguri, dle președinte, că nu e nevoie să insistăm mult pe lângă d-v. pentru a nu lipsi de la această solemnitate, căci oricare ar fi direcțiunea de activitate a societății d-v., în calea naționalismului ea se întâlnește cu Liga; idealul nostru al tuturor fiind același: mărirea neamului românesc de pretutindenea.

Chestiuni bisericesci.

Prin ce mijloce își poate preotul dobândi autoritatea, de care are în cariera sa trebuință? de Vasile Gan adm. prot.

(Fine.)

Și cu deosebire e periculos a voi să împedecă preotul cu forța a se vota unele propuneri, cari sunt acceptate de majoritatea sinodului și sunt expresiunea opiniei publice din comună. Împedecându-le, se revoltă întregă comuna și forței opune forță.

Sunt lucruri periculoase?

Prea bine!

Autoritatea superioară bisericească de aceea trebă e, ca însași să împedecă ceea-ce e periculos, dăunos, pentru comună. Preotul în astfel de cazuri dator e a servi cu informațiunile de lipsă autorității superioare.

Nu este eschisă posibilitatea, ca însuși preotul să fie în rătăcire. Ce va face el, când autoritatea superioară află de bine a da zor concluzelor sinodului, comitetului?

Să supune și are să esecute decisiunile, ca-și-când cu voința sa s'ar fi adus. Nimic n'ar strica mai mult vazei preotului, de cât tocmai reproșele ce le-ar face în o direcțiune ori alta la astfel de ocaziuni. Preotul nu e dator cu responsabilitate nici lui Dumnezeu nici oamenilor pentru ceea-ce n'a putut împedeca.

d) Preotul în toate manifestațiunile bune și nobile dator e a premerge cu exemplul seu.

Se face colectă pentru înzestrarea bisericii: E bătător la ochi, când toți parochienii contribuie, toți jertfesc, numai preotul stă departe. Ba o astfel de ținută ar face mult sânge rău la cei din parohie.

Nu numai de drepturi și favoruri să beneficieze preotul, ci dator e a se supune și greutăților și poverilor alături cu fiii sei sufletesci; și încă în locul dintăiu să fie el. Prin această însuflă credință, curagiu și speranță în popor; devine sufletul, inima lui.

Și precum individul lipsit de speranță mort este, astfel poporul fără credință, fără devotament nu poate exista. Ca să însufle și mai mare devotament:

e) preotul va lua parte, precum la manifestațiunile de bucurie, așa la casurile de durere, de suferințe ale poporului, privescă acele întregă comuna sau numai singuraticii indiviși și familii.

Un preot, care de comuna sa nu e legat și prin legături sociale, nici-odată nu poate însemna acolo mult. Preoții noștri de regulă la bătărețea se bucură de autoritate mai însemnată, sunt mai bine văduți. De ce? Fiind-că în decursul timpului legăturile sociale, și de prietinie ale preotului se înmulțesc în comună, și el din ce în ce participă la mai multe manifestațiuni ale poporului, în bine, cât și în rău.

Acest moment e de mare însemnatate!

Biserica noastră având în vedere influința ce o poate preotul pe cale socială esecita, a permis căsătoria preoților, ca să aibă copii, rudeni în popor și una să fie cu el. Au priceput SS. Părinți, că numai preotul cu familie, din mijlocul societății — poate lucra prin societate, o poate conduce; căci îi cunoște toate păsările, toate neajunsurile.

Cunoscând noi importanța momentului acestuia, să nisum a fi folositori societății ca membri ai ei! Și fi-vom folositori, când de la începutul carierei vom căuta a intra în legături sociale cu parochienii noștri, fie ei de ori-care condițiune socială, dar' nu legături deșerte, ci bune și cu scop moral, basate pe motive sănătose.

Acestea ar fi cerințele de căpetenie prin cari preoții, și în timpul de astăzi nefavorabil bisericii, și-ar pute asigura vaza, influința de care au lipsă, ca să potă cu succes lucra în via Domnului.

Eară cei-ce din noi nu ar urma astfel, rău se înșală, cugetând că și fără principiile arătate vor pute obține rezultat pastoral.

Li-se poate întempla, și pe lângă aceste, ca să nu obțină totdeuna rezultatul dorit. Câte decepțiuni nu întîmpină preotul în cariera sa! De câte-ori nu e silit a începe de două, trei, de zece-ori un lucru, până-ce poate triumfa! Triumful din urmă e ce produce mulțămire. La acela să ținim cu toții!

Cu aceste așa fi putut termina. A rămas însă neconsiderat un moment, care de multe-

ori trebuie să fie decizător pentru activitatea preotului.

Ce va face el, când toate încercările îi sunt deșerte? și nici el, nici autoritatea superioară bisericească nu pot răsbi cu îndărătnicia și reînța omenescă, care numai bețe în rôte pune, dar' nu lasă a se realiza nici un lucru bun?!

Răspunsul este dat în Statutul nostru org., unde la pct. VII. din dispozițiunile generale cetim: „În cazuri estraordinare de renitență însă, spre susținerea ordinii bune, se poate acuire și asistența potestății civile.“

Statul civil, va să zică, are să vină într'ajutor preotului. Sigur de sprijinul statutului, totuși numai întrefinind relațiuni de prietinie cu organele statului, poate fi preotul; prin care câștigă bunavoința lor, și îi stau într'ajutor la susținerea vazei.

Relațiunea de prietinie, de ajutor reciproc se impune nu numai de s. scriptură și de canoanele bisericii, dar' e recerută și de tactica activității pastorale. În nenumărate rînduri poporul se supune și urmăze în felul cerut de preot, fiind-că știe, că forța majoră a statului încă stă la spatele aceluia.

Preotul e dator a fi cu moderațiune și cu totă cruțarea la astfel de ocaziuni, ca să înțelgă poporul, că nu a-i face rău se intenționează, ci a l'ajuta. Amestecul civil încetă deci acolo, unde îndreptarea lucrurilor spre bine își ia începutul.

Așa să fie!!

Revistă esternă

După conflictul franco-turc. Într' Franța și Turcia s'au reluat firele relațiunilor diplomatice. Consilierul Bapst a făcut Marți prima vizită oficială ministrului de esterne al Turciei.

O parte a escadrei de la Mitilene a mers la Sira, ear' cealaltă parte la Bochia, de unde mai târziu va merge asemenea la Sira.

Fiind-că prin aplanarea conflictului franco-turc a încetat motivul pentru care escadra italiană și amânase vizitarea porturilor turcesci, — la invitarea sultanului va pleca în curând o detașament de marină la Smirna, de unde o deputațiune va merge la Constantinopol, ca să predeie sultanului cadourile regelui Victor Emanuel.

Insule vândute. Statele-Unite americane deja de ani de zile erau în tîrg cu Danemarca pentru cumpărarea insulelor St. Croix, St. Thomas și St. John. Acum, după cum se raportează din New-York, tîrgașii s'au ajuns cu tîrgul; insulele au trecut în proprietatea Statelor-Unite, în schimb pentru patru milioane de dolari.

Aceste trei insule aparțin grupei Antilelor mici și sunt în apropiere de insula Porto-Rico. Cea mai mare dintr'ele e St. Croix; era în posesia Danemarcei de la 1733, când o cumpărase de la Franția, ear' celelalte două au ajuns în posesia ei prin cucerire la 1671. Motivul pentru care Statele-Unite atât de mult s'au trudit să le aibă în posesie, nu se știe.

Răsboiul Burilor. „Daily Mail“ e informat, afirmative din sorginte bură, că președintele Krüger, la sfatul lui Leyds și al altor delegați buri s'a declarat învoit să între în tratative de pace, dacă guvernul englez va propune nemijlocit dînsului, ca șefului statelor transvaalice, condițiunile păcii; va insista însă necondiționat pentru deplina amnestie a insurgenților din Capland, pentru eliberarea tuturor prizonierilor, reconstruirea fermelor pustiite, despăgubirea deplină a Burilor păgubiți prin răsboiu, și pentru garantarea deplinei independențe a Burilor prin contract contrasemnat de Rusia și Franția. În schimb pentru acestea Burii vor ceda Angliei, drept despăgubire de răsboiu, o parte a venitelor din câmpurile aurifere.

Față cu această știre a ziarului englez secretariul Wolmarans declară în ziarele din Amsterdam, că în cercurile bure n'a fost nici vorbă despre eventuală intrare în tratative de pace și nici nu se va întreprinde nimic în această direcțiune, cât timp guvernul englez se identifică cu cele profesate de Chamberlain și Salisbury. Pace numai cu deplina independență a Burilor se poate face.

În același înțeles raportază o telegramă din Bruxelles, care vestea, că la discursul ministrului-preșident Salisbury, rostit săptămâna trecută la banchetul lord-majorului Londra, președintele Krüger a reflectat următoarele:

— Cât timp Burii nu-și vor recăpăta deplină independență nici vorbă nu poate fi de terminarea războiului. Burii n'au absolut nici o încredere în autonomia pe care Chamberlain li-ar da-o și mai bucuros voesc totala pustiire de cât o dependență de Anglia, fie cât de laxă.

O nouă învingere. Telegramă din Londra dto 13 Novembre vestea, pe baza rapoartelor soșite acolo, că generalul Botha a atacat în apropiere de Vryheid o colonă engleză compusă din pedestrași englezi și vânători indigeni. După luptă scurtă înfrângerea colonă s'a predat Burilor; tunurile, proviantul și munițiunea Englezilor a ajuns pe mâna Burilor.

O altă telegramă din Hamburg raportă din sorginte anglofilă sudafricană, că șapte din opt părți a populației olandeze s'au alăturat la Buri, și acesta e cauza, că războiul durează așa mult.

Dela sate.

Sfințire de biserică.

Dobra, 12 Novembre n.

Duminecă în 28 Novembre s'a săvârșit actul sfințirii bisericii de nou edificată din Stretea, în vecinătatea Dobrei. Actul sfințirii l-a îndeplinit zelosul protopresbiter Iosif Morariu, asistat fiind de parohii Ioan Sîrb din Roșcani, Sebastian Olariu din Tisa și parohii tineri Ioan Sîrb junior din Mihăești și Emanuil Șuiaga din Lăpușnic.

La acesta sărbătoare, mai ales fiind și timpul frumos, a luat parte o mulțime de lume din Dobra și jur. Îți era mai mare dragul să vezi pe Români nostri întrecându-se a aduce luminări și diferite daruri pe jertfelnicul casei Domnului, o dovadă și asta că poporul de aici ține mult la biserică sa și la legea sa.

La sfârșitul liturgiei părintele protopop a rostit o frumoasă cuvântare, relevând rîvna demnă de imitație a micuței comune biserică, care a zidit o biserică atât de frumoasă. Accentuă bunăvoința de care s'au împărtășit parohienii din Stretea atât din partea fraților din apropiere, cât mai ales din partea I. Preasfințitului arhiepiscop, Metropolitul Ioan Metianu, a Ven. consistor și a Maestății Sale, Domnitorului; mulțumindu-le apoi aduce binemerită laudă parohienilor din Stretea, în locul prim lui Ioan Giurgiu senior și junior, cari mai mult s'au interesat pentru zidirea bisericii.

La festivitate a contribuit în măsură mare și frumoasă corul plugarilor din Dobra conduși de vigurosul învățător Toma Roșu. Onoare și laudă lor.

După serviciul dumnezeesc primarul Ioan Giurgiu junior a pofit pe Domnii părinți celebranți și inteligența de față la un prea bogat prânz. Cu asta ocaziune încă s'au rostit mai multe toast: pentru Maiestatea Sa, pentru Metropolitul nostru, pentru protopresbiter și pentru popor.

NOUȚĂȚI

Sacrilegiul din Balint.

Casul din Balint cu profanarea altariului bisericii gr-or. prin gendarmi, dat publicității mai întâiu în „Drapelul“ din Lugoj, a produs pretutindenea resens, și cu drept cuvânt. Acum afacerea a ajuns în stadiu de controversă: fôia oficioasă a comitatului Caraș-Severin, „Krássó-Szörényi Lapok“ afirmă că gendarmii n'au călărit nici școala nici biserică, ci numai din pragul bisericii și după serviciul divin au întreat pe un om pe care-l văduseră în biserică: nu cumva sunt ascunse în biserică stegulețe tricolore? la ce primind răspuns negativ, s'au depărtat.

Față cu acesta „Drapelul“ își susține informațiunea, scriind în Nrul dto 13 Novembre n. următoarele:

„Referitor la rectificarea stării faptice anticipate de fôia oficială, ori-cât de mult

am dori să aibă dreptate, trebuie să constatăm următoarele:

La noi în redacție s'a prezentat însuși episcopul bisericii din Balint, un om demn de încredere, și în fața a doi martori ni-a spus faptul călăririi altariului prin ușa împărătească, petrecut în prezența sa. Gendarmii s'au depărtat din altariu numai după ce s'au convins că acolo nu sunt stegulețe ascunse. Martorii ai călăririi altariului prin gendarmi sunt: Ioan Bob episcop Nr. c. 145, Petru Jivanescu Nr. c. 87 și Constantin Tismanescu Nr. c. 145.

Ear' referitor la modul cum s'a făcut investigația din partea gendarmilor „Drapelul“ spune, că pe V. Drinovean l'au chemat din școlă în decursul festivității și l'au escortat cu 3 gendarmi la casarmă, asemenea și pe Petru Tismanescu și Ioan Lazar, ear' pe Iorgovan Cioșca l'au ridicat de-acasă jumătate ras (tocmai se radea) și l'au escortat la casarmă.

De altcum, după cum spune fôia oficioasă „K.-Szörényi Lapok“, s'a introdus deja cercetare severă pentru eruarea stării faptice. E deci de datorința autorităților bisericăsi competente a veghia, ca să iese la lumină curatul adevăr.

Recunoștința de laudă pentru merite s'a exprimat din partea comandei de corp d-lor locotenenti Emil Papp, oficer la comanda cercului de întregire în Orăștie și S. Patifa oficer la comanda cercului de întregire în Alba-Iulia.

Premii pentru țesături și cusături. Comitetul departamentului IX. (Orăștie) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ atrage atențiunea femeilor române din comunele Bobâlna, Folt, Boiu și Rapolt (apartinătoare departamentului), că la adunarea generală ce se va ține Joi (21 Nov. st. n.) în Bobâlna se vor distribui premii pentru lucruri de mână femeiesci (țesături și cusături etc).

Pentru masa studenților de la gimnaziul rom. gr-or din Brad au mai intrat următoarele dăruiri: De la On. domn Ioan Incău notariu cercul în Vătia de jos 50 cor., de la Prea On. domn Ioan Groza junior protopresbiter gr-or. în Halmagiu 10 cor., de la On. domn Nicolau Mateiu par. gr-or. în Uibărești, 20 cor., dela dl Simeon Pavel, paroch gr. or. în Grohot, 3 cor., de la Gerasim Cleșiu econom în Ribița, 1 cor. Suma 84 corône. — Marinimosii dăruitori, primescă cea mai călduroasă mulțumită.

P. T. D. cari au binevoit a primi dăruiri pentru masa studenților de la gimnaziul nostru rom. gr-or. din loc, sunt rugați cu totă onoarea a le trimite la locul destinațiunei lor, cu posibilă urgență. — Direcțiunea gimnaziului rom. gr-or.

Brad, 30 Octobrie 1901.

Georgiu Părău,
dir. gimnas.

Răscumpărarea bancnotelor de 5 fl. Conform raportului ultim al băncii austro-ungare, în săptămâna primă a lunii Novembre hârtiile de 10 corône s'au înmulțit de nou cu 5-01 milioane de corône, așa că până la 7 Novembre erau în circulație hârtii de acestea în valoare de 102.474 milioane de corône. Astfel mai sunt de răscumpărat hârtii de 5 fl. numai în valoare de 57.5 milioane de corône. După-ace însă banca a pus în circulațiune totodată și piese de câte 10 corône în aur în valoare de 30 milioane, hârtii de 5 fl. mai sunt în circulație numai în valoare de 27.5 milioane de corône.

Cum lucrăză alții? Duminecă și-a ținut în Cluj adunarea generală Kulturegyletul ardelean, sub conducerea preșidentului conte Acațiu Beldy, comitele suprem al comitatului Cojocnei, care numai săptămânile trecute fusese distins cu titlul de consilier intim „deosebi pentru meritele câștigate prin promovarea scopurilor urmărite de Kulturegyletul“. Din raportul comitatului central, prezentat adunării, se constată că averea Kulturegyletului e de 2.735.900 cor. 30 fileri, cu venit anual de 148.882 cor. 43 fileri. Acest venit a fost întrebuințat astfel: reuniunea a susținut în decursul anului de gestiune: 1 școlă agricolă și 1 orfanotrofiu, 7 școle Emke, 11 școle de copii (kisdedovode), 8 asile de copii; a subvenționat 4 școle de specialitate, 31 școle confesionale, 167 școle populare, 74 coruri țărănesci; a distribuit mai multe premii învățătorilor populari și a dat ajutoare odată pentru totdeauna; a dat mai multe stipendii pentru învățacei meseriași etc. De la adunarea din anul trecut până la acesta, capitalul averii s'a sporit cu 166.543 cor. 93 fileri. De la adunarea din anul trecut până la acesta s'au înscris membri noi, ori și-au renouit în dreptăți de a fi membri: 14 membri fundatori, 950 ordinari, 242 ajutători, de tot

1206 membri noi. Legate în favorul reuniunii s'au făcut în sumă de 7274 cor. 84 fileri. Acțiunea întreprinsă de reuniune pentru spriginirea industriei indigene i-a dat un câștig de 13.348 cor. 19 fileri, percente cedate de proprietarii de fabrice din țară, drept recunoștință. Din această sumă, și ce va mai intra sub titlul acesta, reuniunea intenționează să înființeze în Budapesta și Cluj câte un ospiciu pe seama Sécuilor („székelyotthon“).

Acesta e resumatul raportului făcut adunării generale de Duminecă, despre activitatea de un an a Kulturegyletului. Pe lângă acest resumat mai amintind că „Reuniunea culturală magiară din Ardeal“ („Emke“ sau Kulturegyletul) are la activul ei viața nunci de 17 ani, comparația la care ținim prin titlul dat acestei notițe nu poate fi îmbucurătoare pentru noi.

Cununie. Virginia Pop (Hădăren) și Ioan Flocă (Chesler) invită la celebrarea cununiei lor, ce se va ține Duminecă în 11/24 Novembre la 1 ora p. m. în biserica gr-or. din Cheța de Mureș.

— Măriora Silvestru și Ioan Caicuț invită la cununia lor, care se va celebra în ziua de 11/24 Novembre a. c. la orele 2 p. m. în biserica gr-or. din Sibiu suburbial-inferior.

Ce mai spune Falb? Zilele acestea a apărut călindariul meteorologic al lui Falb pe 1902, căruia dacă e să-i dăm creșdământ, avem să ne așteptăm la ărnă grea și la primăvară rece și bogată în ploii și viscole. Anume, după cum profeteșce Falb, luna Ianuarie va fi uscată, în Februarie vor fi ninsori uriașe, în Martie viscole cu zăpadă și ploii, în April venturi și viscole, în Mai timpul va fi cât se poate de neplăcut, ear' Iunie, prima lună de vară, va fi rece binisor. Zile critice de primul rang vor fi: 22 Februarie, 10 Martie, 8 April, 7 Mai și 6 Iunie.

Limfa lungorei. Din Paris vine vestea, că profesorul Chatemesse, elev al lui Pasteur, a inventat o limfă (serum) contra bolii de tifus (lungore). Se zice, că Chatemesse a întrebuințat cu succes această limfă la mai mulți bolnavi de tifus.

Emigrări. Se raportă din Hamburg, că în cursul lunii Septembrie s'au imbarcat pentru țările transoceanice 8471 emigranți (cu 4173 mai mulți de cât în Septembrie 1900), întră cari 1725 erau sudii austro-ungari. Cei mai mulți aveau bilete pentru Statele-Unite (7232), pentru Brazilia 212, Argentina 122, Africa 181 și Anglia 624. De la 1 Ianuarie până la 30 S ptembrie a. c. au emigrat prin portul Hamburg 69.096 inși.

Din Gyertyámos (Banat) au plecat la America acum de curând 42 familii cu 105 membri. Cel mai în etate dintră ei era de 43 de ani.

Pentru limba maternă. Marți, la adunarea de controlă a rezervistilor, ținută în Olmütz, medicul în revers Dr. Ostlavak la apel la început nu a răspuns nimic, ear' când căpitanul i-a cetit a doua-oră numele a răspuns de două-ori, cu voce 'naltă, zde! zde! Pentru cuvintul zde! (aici) medicul a fost imediat pus în arest; nu s'a resemnat însă nici acolo, ci necontenit repeta, că limba lui maternă e ceha, deci numai cu zde are să răspundă; nu-i pasă de regulamentul militar în această privință.

Universitate sud-slavă. Deputații Ferjancici și Ivicici au înaintat dietei imperiale din Viena propunere de urgență, prin care cer înființarea unei universități sud-slave cu facultăți de jură, filosofie și teologie. Propunerea e eflux al agitațiunilor studentesce, cari tocmai sunt în curgere la universitățile din Austria, prin cari se pretinde încă o a treia universitate slavă pe teritoriul Austriei (două sunt deja: în Praga și în Lemberg).

Săpături noue la Pompeji. Un mare proprietariu a întreprins săpături pentru desăpărea drumului pe care o parte a populației orașului Pompeji se refugiase din calea năpastei Vezuului, care însă a fost ajunsă și acoperită de lavă. Cu ocaziunea săpăturilor s'au aflat în jurul unui edificiu circa optzeci cadavre. Edificiul se pare a fi fost osterie (cârcimă); sub veranda osteriei erau douăzeci cadavre, a bună seună de oameni săraci, fiind-că numai câțiva bani de aramă s'au aflat la ei. Întră cadavre s'a aflat însă unul în poziție de ședut; probabil să fi fost vr'un patrician al orașului. La gât avea un colir de aur massiv din 64 zale, pe amândouă brațele brașete mari de aur, la sold un pumnal de execuție artistică, cu mâneriu de fildeș, ear' în jurul lui câteva stațuete, cari probabil să fi reprezentat larii (zeii de casă) ai mortului. Resultatul săpăturilor a produs senzație în înfrângă Italia, și un archeolog italian a și scris un op asupra celor aflate, apărut în Londra, în care autorul dă cu părerea, că scheletul în poziție de ședut nu poate fi al altuia de cât al lui Pliniu bătrânul, care — după cum se știe — și el și-a aflat mór-

tea sub ruinele orașului. Acastă aserțiune însă e simplă supoziție; neexistând nimic prin ce ar pute fi documentată.

Concert în Seliște. Reuniunea română de cântări din Seliște invită la concertul ce'l va arangia Duminecă, în 4/17 Novembre a. c. în sala festivă a școlii din Seliște, cu următorii program: 1. a) „In casa Tatălui meu“, cor mixt de D. Bortniansky. b) „Adoramus“, cor mixt de G. A. Perti. 2. a) „Vino'n codru“, cor mixt de H. Huber. b) „Rămas bun codrului“, cor. mixt de Mendelssohn. 3. „Dorule, o dorule“, cor mixt de I. Murășan. 4. a) „Trăiesc în suferință“, cor mixt de G. Dima. b) „Sub crengi de soc“, cor mixt de H. Kirchner. 5. „Hora“, cor mixt de I. Cordonean. 6. „Mama lui Stefan cel Mare“, baladă pentru cor mixt cu solo de sopran și bariton, cu acompaniare de pian, de G. Dima. Inceputul la 7^{1/2} ore. Intrarea: 2 corône, 1 corônă, 60 fileri și 40 fileri.

Proces de rehabilitare. Marți s'a început la tribunalul din Lemberg procesul lui Robert Stiller, pe care în 1890 tribunalul militar îl osândise la patru ani de temniță grea, pe motivul că a furat și a vândut Rusiei planuri de fortăreță. Stiller și-a împlinit osânda, cu tôte că nu mult după osândirea lui un desertor cu numele Rudolf Hermann, prins în Cracovia, mărturisise că el, nu Stiller, e vinovatul. După eliberarea din temniță Stiller a cerut la ministrul de justiție renouirea procesului, ear' ministrul a delegat tribunalul din Lemberg pentru noua pertractare.

Elvira nu e în miserie. Din Milano se vestea că Donna Elvira, fiica lui Don Carlos de Bourbon, a sosit acolo împreună cu Folchi al ei și și-au luat quartir splendid, având intenția să rămână acolo până la finalizarea procesului intentat tatălui ei pentru estradarea moștenirii după mama-sa. Știrea despre miseria mare în care Donna Elvira se află în Paris și avisarea la milostenia ômenilor, — știre dată după zierele din Paris, se vede deci a fi fost o scornitură.

Bucuriile revederii. Zilerul György Ferencz împlinindu-și timpul de odiună în penitenciarul din districtul leopoldin al Budapestei, și-a luat quartir în casa Nr. 7 din strada Segedinului, fără a reflecta la cuartirul soției sale și la bucuriile revederii. Aflând despre acesta nevăstuța, a grăbit la el. György însă a primit-o numai dragăstos nu, ear' când a voit să-l sărute, onorabilul György i-a luat întră mâni capul și i-a mușcat nasul, din rădăcină. Nenorocita a fost dusă în spital, ear' György a ajuns de nou în grăia poliției.

Știri mărunte. În Stasfurt s'a surpat o tarnă a ocnelor de cărbuni, astrucând 70 lucrători. S'au scos până acum trei cadavre și 25 lucrători răniți de mórte; 13 inși lipsesc; ceilalți au fost mântuiți. — În Odessa a ars bazarul și zece edificii; două fetițe încă au ars. — Pe 20 Novembre st. n. e convocată congregație extraordinară în Lugoj — Tribunalul din Viena a osândit pe avocatul Oppenheim la o lună temniță, pentru-că a provocat la duel pe Lueger, care, de sine înțeles, a respins provocarea. — Un vapor de post s'a ciocnit în portul Dower cu o corabie, care s'a cufundat împreună cu cei 16 ômeni de pe ea. — La țermurii Angliei și Irlandiei băntue viscole mari, pe urma cărora mulțime de corăbii s'au naufragiat. — Ministrul de interne a cassat hotărârea comitatului Sămar, prin care votase 2000 corône din aruncul școlilor, pentru a procura pe seama salei de ședințe portretul contelui Ludovic Batthyanyi, primul ministru-preșident al Ungariei, împușcat în 1849 ca revoluționar.

Cărți și reviste.

Călindariul tipografiei archidieceșane a apărut în mărime de 15^{1/2} côle, cu următorul cuprins:

- 1 Chronologia, irdicând momentele mai însemnate din istoria universală și a noastră națională.
- 2 Datele despre sărbătorile din periodul Triodului și celelalte sărbători împărătesci, despre zilele de post și deslegarea postului în anul 1902.
- 3 Evangeliile în decursul anului, glasuile, steluțele învierii, și zilele lunilor.
- 4 Pătrările lunilor preste an și indicația timpului.
- 5 Regentalul anului.
- 6 Genealogia caselo: domnitore.
- 7 Afaceri de post și telegraf.
- 8 Taxele de timbre și tabela pentru computarea intereselor.
- 9 Șematismul metropoliei noastre.
- 10 Șematismul dieceselor noastre.
- 11 Arhitectesca în general cu protopresbiteratele.
- 12 Preoții din archidieceșă fără parochii.
- 13 Școalele medii, cea comercială.
- 14 Școalele populare cu mai mulți învățători.

15. Stipendii din fondurile archidiececane.

16. Diecesa Aradului cu consistoriile și oficiile protopresbiterale.

17. Diecesa Caransebeșului cu consistoriile și oficiile protopresbiterale.

18. Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

19. Evidențele pentru oficiile protopresbiterale.

20. Dispozițiuni pentru esamenle private pedagogice și pentru cele de calificare.

21. Dispozițiuni pentru pensionarea învățătorilor și a preoților.

Partea literară: 1. Despre pomul Crăciunului de P. Ispirescu. 2. Pasteluri de V. Alecsandri: a) La gura soției, b) Sămănături, c) Concertul în luncă. 3. Mama, după Andersen, trad. de O. Voileanu. 4. Fabule de Alecsandrescu: a) Toporul și Pădurea, b) Câinele și Cățelul, c) Măgariul răsfățat, d) Lupul moralist. 5. La clacă, de V. Goga. 6. Anecdote de Th. Speranță: a) Țiganul cu St. Ioan, b) Țiganul și căldarea. 7. Istoriore de dna Colomb, traducere de Dumitru Stăncescu: a) Intr'o curticiă, b) Flașnetariul. 8. Din literatura poporană. a) Versul Precestei, b) Vers la nuntă. c) La Dumineca Floriilor. d) 4 Colinde, e) Oraje la crăciun, f) Pilde filosofice din codicele Mateiu Voileanu. 9. Fondul de pensii învățătoresc regnicolar.

22. Têrgurile în rândul lunilor de preste an.

23. Inserate și catalogul cărților din tipografia archidiececană.

În celelalte a se vedea notificarea oficială în ce privește acest calendar.

Din public.*)

Daruri de Crăciun pentru săracii noștri.

„Mila dată săracilor te curăță de păcate, îți câștigă îndurare și viață veșnică”.

Inscripția pe icona Maicei Domnului, din localul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

Mulțămirea inimilor pline de îndurare, subscrierului comitet posibil i-a fost a îmbrăca și a milui cu alimente în ajunul Nașterii Domnului nostru Isus Christos din anul 1899 și 1900, sute de copii săraci, văduve și omeni lipsiți.

La distribuirea darurilor, ce n'a fost lipsită de scene mișcătoare, am trebuit să facem durată experiență, că cu mult prea puțin am adunat, decât să fim în pozițiune să ajutăm și numai în parte pe toți aceia, cari cu drept cuvânt ar fi trebuit să fie miluiți.

Din acest motiv am luat hotărâre a continua și pe viitor împărțirea de daruri și a pune de pe acum la cale colectarea de bani și de vesminte.

Cu o cale ne luăm voie a vesti pe toți omenii noștri cu durere pentru săraci, că sti-

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesta Reacția nu primesce răspunderea.

mabila dămnă Minerva Dr. Brote a binevoit a primi și de astădată în mod generos protectoratul la sărbările de distribuire; ear' un comitet de dame, ajutate de membrii corului reuniunii noastre s'a angajat a conserie săracii noștri și a colecta bani, vesminte, alimente, ce se se împartă ca daruri de Crăciun între acestia.

Impărțirea darurilor și pentru anul de față o vom face în mod de tot sărbătorește în prezența tuturor acelor, cari durere au pentru cei lipsiți.

Ne permitem a apela și pe această cale la inimile generose, rugându-le, ca din prisosul lor să contribuie cu cât de puțin la alinarea suferințelor săracilor noștri.

Lacrimile vărsate de săracii noștri vor servi de cea mai înaltă recompensă pentru toți aceia, cari posibilă ne vor face această manifestare a simțului și datorinței creștinesci.

Sibiu, 12 Nov. n. 1901.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

V. Tordășianu
president.

I. Apolzan
notar.

Mulțămirea publică.

Stimatul domn și zelos creștin Simeon Dandea contabil de bancă în Bucium, dimpreună cu stimata sa dămnă soție Agafia născută Toma, sciind starea săracă a parohiei noastre, au binevoit a dăruia pe sâmba bisericii noastre două icone frumoase, una reprezintă „Bunavestire”, ear' alta pe sântul părinte „Nicolae”, în valoare de 100 corone. Îi rugăm să primescă profunda noastră mulțămire, eară Domnul D-zeu dăruiască-le sănătate și putere pentru frumoasa lor faptă creștină.

O rară faptă au săvârșit și bunii noștri creștini Simeon Preșcan, și soția sa născută Ilina Costinaș, cari la neîntreruptul indemn al zelosului nostru paroh Vasile David au dăruit bisericii noastre într-o lor avere mișcătoare și nemiscătoare, carea reprezintă însemnata sumă de 5000 corone, susținându-și numai dreptul de usufruct până la mărte. — În zilele noastre, când materialismul tot mai tare s'a incubat în toate straturile societății, o jertă atât de însemnată adusă pe altarul bisericii nu mai are lipsă de laude în cuvinte, căci fapta de sine se laudă. Dorim numai de la bunul D-zeu viață lungă și fericită mar-nimoșilor noștri dăruitori, ca să se potă până la adânci bătrânețe bucura de averea lor câștigată cu muncă onestă, căci după mărteea lor, din avere se va asigura plata învățătorului nostru confesional, prin ce vor fi scutiți toți parochienii de o mare parte a repartițiunii de spese culturale.

Asemenea dorim și bunului nostru paroch sănătate ca să potă stăruia și conlucra și pe viitor la astelii de fapte bune. Mogoș-Mămăligani, în 31 Octobrie st. v. 1901.

Iosif Cipa
epitrop primariu

Notiță oficială.

Se aduce la cunoștința publicului nostru, că a apărut și se potă procura de la *librăria archidiececană* (Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45) *calendarul archidiececan* pe anul 1902

Calendarul archidiececan cu șematismul bisericii noastre archidiececane și al dieceselor sufragane, cu un cuprins literar bogat, cu îndrumări pentru învățători în ce privește afacerile fondului de pensii, cu indicarea evangeliilor și a glasurilor, cu tērgurile de țără, este indispensabil pentru preoțimea, pentru învățătorimea și pentru toți cărturarii noștri. Acest calendar costă 80 fileri + 10 fileri porto postal.

Afară de ediția mare (cu șematismul) s'a tipărit și o ediție mai mică (fără șematism), care costă numai 40 fileri + porto postal 10 fileri.

În celelalte a se adresa la librăria archidiececană.

La Librăria Tipografiei Archidiececane se află de vânzare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1.50

Din romanul unei vieți, de Stefan

Braborescu 1.—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

Povești pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se potă procura cu prețul de 1-coronă dela

Librăria Tipografiei archidiececane.

In *Tipografia archidiececană* a apărut:

ACAFTISTUL

Preasântei

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxariu pentru tot anul și Păschiile.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat	fl. —.85
jumătate până	1.05
în piele roșie	1.25
Ediția fină în piele neagră	2.—
piele chagrin	2.60
în mătase	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

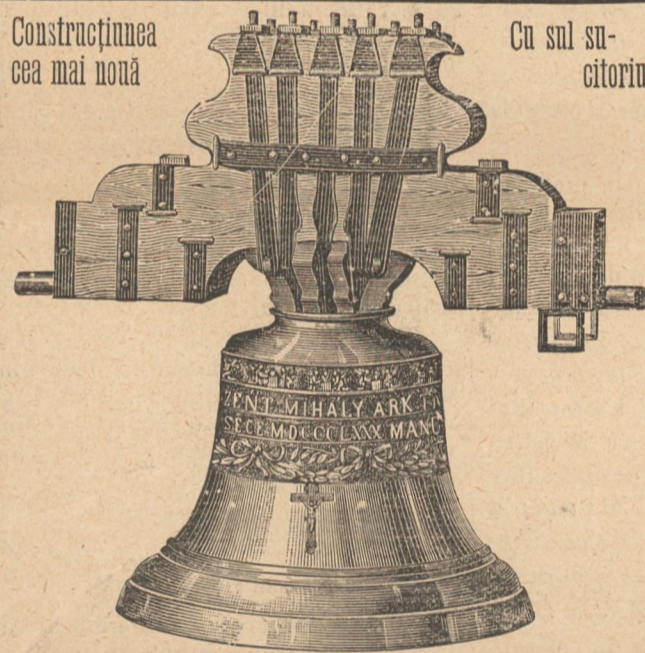
Michail Manchen

[227] 2-6

vărsătoriu de campane (clopote)

Construcțiunea cea mai nouă

Cu sun-citoriu.

Sighișora

(Schässburg-Segesvár)

Piața de sus Nr. 168.

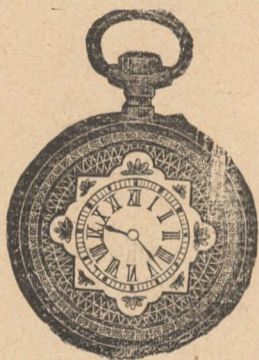
Firma acesta există de la anul 1822 și se bucură de un renume bun; se recomandă deci tuturor comunităților bisericești pentru a lăsa și repara clopote de totă mărimea cu corona de stejar ori de fer legat; face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt totdeauna gata. Solvirea prețului se primește și în rate.

Orologe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* Numai marfă bună și solidă.

* Prețuri eține, garanție conșciențioasă.

*

Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni seu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orologe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat seu se trimite banii înapoi.

Reparaturi de orologe se escută bine și eține.